

[Niels Hølvæg Petersen.]

tion for, at importafgiftens bortfald næsten ville opveje gevinsten som følge af tilslutning til fællesmarkedet, den umiddelbare gevinst som følge af øgede eksportindtægter for landbrugsvarer. Jeg vil her henvise til Den økonomiske Årsoversigt af marts 1972, side 32, hvor der står:

„Afgiftens bortfald rummer således en tendens til forringelse af betalingsbalancestillingen i 1973.“

Og der siges videre:

„Såfremt Danmark tilsluttes EF, vil den forringelse af betalingsbalancen, der følger af importafgiftens bortfald, antagelig blive mere end opvejet af den øgede valutaandtjening i kraft af højere eksportpriser for landbrugsvarer, selv når man heri modregner valutaudgifterne ved de danske bidrag til EF-budgettet.“

Altså ifølge Det økonomiske Sekretariats oversigt vil dette bortfald af importafgiften blive mere end opvejet af gevinsten, men det er jo meget forsigtigt udtrykt, det er jo faktisk sådan, at man efter den formulering må sige — det er jeg berettiget til at mene — at stort set vil der være balance imellem disse forhold. Jeg håber, jeg har dokumenteret synspunktet tilstrækkeligt, synspunktet, som er det, at der ingen redning er for vores øjeblikkelige betalingsbalanceproblemer i vente som følge af de øjeblikkelige gevinster ved dansk tilslutning til fællesmarkedet, fordi gevinsten stort set er spist op på forhånd.

Jeg er blevet gjort opmærksom på, at jeg måske har været uretfærdig over for formanden for socialudvalget. Jeg vil gerne sige, at jeg havde ikke ment at fremsætte nogen personlig kritik af formandens ledelse af arbejdet i socialudvalget.

Til ministeren for forureningsbekæmpelse vil jeg gerne sige, at da trafikministeren bad om ordet, troede jeg egentlig, det var for at gøre nogle bemærkninger om mine kommentarer til de fremskridt, der gøres vedrørende de store trafikinvesteringer, men jeg blev jo belært om, at det var mine bemærkninger om forureningsbekæmpelsen, der kaldte ministeren frem. Og hvis ikke ministeren direkte havde citeret, hvad jeg sagde, ville jeg næsten ikke tro, at ministeren havde hørt, hvad jeg sagde. For hvordan ministeren kunne få det til, at der var noget

negativt i min holdning over for forureningsbekæmpelsen i det, jeg sagde, er mig helt umuligt at forstå. Hvad jeg sagde, var, at der var intet i det, der var sket, der tydede på, at regeringen økonomisk set havde prioriteret forureningsbekæmpelsen særlig højt. Og da ministeren svarede, var det jo ikke med en dokumentation for, at man havde sat den særlig højt, men udelukkende med henvisning til det grundprincip, som foreslås indført i miljøbeskyttelsesloven, at forurenere selv skal betale, et princip, som mit parti har tilsluttet sig. Men det løser jo ikke problemet om det offentlige indsat i forureningsbekæmpelsen. For det offentlige, husholdningerne, er jo dybt involveret i forureningsbekæmpelsen.

Derfor er det også rigtigt at sige, at når man på en række områder, som denne regering har gjort det, øger den offentlige aktivitet på andre områder end forureningsbekæmpelsen, så forringer man selvsagt også mulighederne for en stærk indsats på dette område; så viser det, at man i hvert fald ikke har prioriteret forureningsbekæmpelsen højt, og det var det, min bemærkning gik ud på. Jeg savner fuldstændig talmateriale i noget papir fra regeringen, der viser, at regeringen økonomisk set har prioriteret forureningsbekæmpelsen højt.

Men lad os nu ikke rejse en stor diskussion om dette. Jeg ønsker blot at slå fast over for ministeren, at det radikale venstre selvsagt ikke er negativ over for forureningsbekæmpelsen. Vi har ved mange lejligheder dokumenteret det modsatte, også ved vor medvirken ved lovgivning her i salen og ved vor indsats for sagen som regeringsparti.

Til økonomi- og budgetministeren vil jeg gerne sige, at ministerens indlæg nok var stærkere i formen, end det var i indholdet. Jeg synes, en stor del af indholdet beskæftigede sig meget med vraggoods, der endnu sådan i kampens hede svømmede rundt fra sidste valgkamp, og det er jo egentlig ikke den diskussion, vi skal føre i dag. Ja, ministeren må gøre det, hvis han synes, det er rigtigt, men jeg er ikke sikker på, det er særlig oplysende for vore økonomiske problemer.

Ministeren sagde: det går jo slet ikke dårligt — og det kan man jo godt sige. Men jeg må nu gøre gældende over for ministeren, at det svarer lidt til, at man lever på vekslers,